

Dorst!

Vergaderingen zijn tijdverspilling. Er wordt sowieso al veel te veel geluld onder werktijd. In de dagen dat ik nog aan de VU in A'dam werkte, meldde ik me aan het begin van het jaar meteen voor alle vergaderingen af. Dat beviel prima, tot ik een keer hoorde dat in mijn afwezigheid mijn functie geschrapt was. Tja, dat krijg je ervan als je je neus niet laat zien. Maar stel dat ik ergens baas zou worden, wat God verhoede, dan zou ik meteen alle vergaderingen verbieden. Dan heb je geen last van dat soort achterbaks gedoe. En overleggen kan ook bij de koffieautomaat.

Al heb ik inmiddels gemerkt dat vergaderingen af en toe best nuttig kunnen zijn. Zo bleek tijdens de laatste jaarvergadering van SV Waalwijk dat er, tegen de verwachting van de voorzitter in, wel degelijk animo was om het avondteam in leven te houden. Maar dan wel met een andere bezetting en in een lagere klasse.

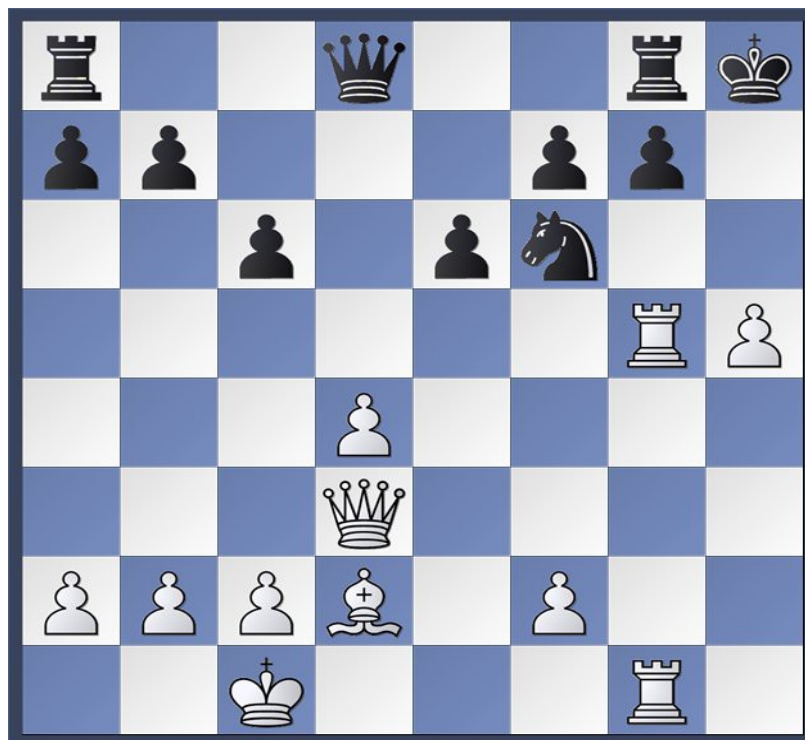
Betekent natuurlijk ook tegenstanders van een ander kaliber. Speelde het vorige avondteam nog tegen het eerste avondteam van Stukkenjagers (waarbij Sander nog eens een sublieme remise tegen Anne Haast speelde en we ook nog eens wonnen van Eindhoven 1) dit keer was het vijfde van Stukkenjagers aan de beurt. Op papier geen zware opgave, maar onderschatten moet je geen team – zie de successen van IJsland op voetbalgebied. En ondanks de bescheiden ratings van onze tegenstanders, ging het in de praktijk niet allemaal even soepel.

Dat begon al met het vinden van de nieuwe locatie. De Stukkenjagers zijn verhuisd. Ze zitten nog wel in dezelfde straat, maar in een ander hok, achteraf in een bioscoop. Na wat verkeerde inritten bleek de parkeergarage de beste optie, en dus waren we ietwat te laat. En wat troffen we aan? Een zaal bomvol met schakers, waar we ons tussen konden wurmen. Nee, qua behuizing zijn de gewaardeerde Stukkenjagers er niet op vooruit gegaan. En dat niet alleen wat betreft het inleveren van vierkante meters, maar ook qua horeca. Want wat

merkten we tot onze verbazing? Aan de bar van de bioscoop doen ze niet aan cash. En als je dan geen pinpas bij je hebt en alleen biljetten, dan is het afzien en dorst lijden en wachten tot iemand kan wisselen of een stukkenjager je aan een extra consumptiebon helpt. Want al stik je van de dorst en bied je het personeel 5 euro voor een pilsje, je hoeft daar niet te denken dat je zonder pin iets te drinken krijgt. Stel je voor dat ze geld aan je verdienen... Dus wie nog een keer op bezoek gaat bij Tilburg (op zaterdag de laatste ronde dit seizoen): je bent gewaarschuwd!

Tijd voor de partijen:

Robert, van oudsher een verstokte zwartspeler, zat op bord 1 want hij wil zijn spel met wit verder perfectioneren. En dat leek geen slechte keuze: met een Caro-Kann met tegengestelde rokades, en een aarzelende zwartspeler, leek hij zo op de winst af te stevenen. Achteraf dacht dat Robert dat ie een toren had moeten offeren in deze stelling:

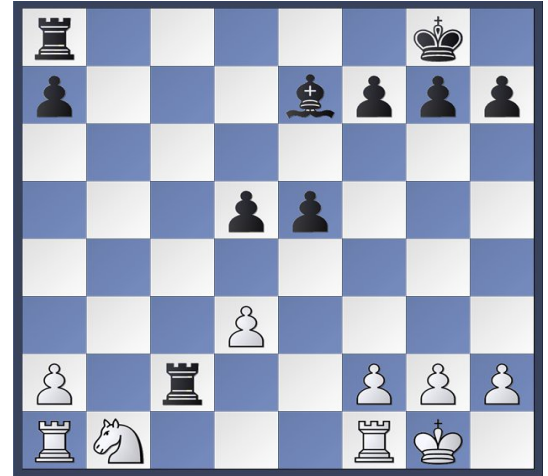

Het idee daarvan is daarna het paard op Pf6 klem te zetten met Lg5, en het dan door de penning op te halen.

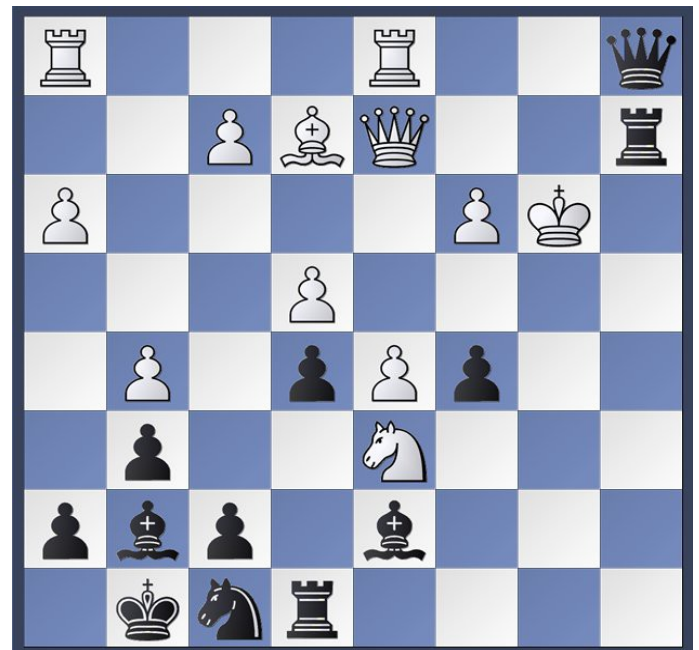
Maar Txd7 is een tikkeltje te wild. Robert koos voor f4 en zijn voordeel

vervloog. Maar remise was genoeg gezien de stand op de andere borden. En dus zei Robert – we waren inmiddels een heel stel zetten verder – geen nee op het aanbod van zijn tegenstander.

Op het tweede bord ging het bij mij zo'n beetje vanzelf. Althans, dat vond mijn tegenstander. Want goed beschouwd deed zwart niet veel bijzonders. Ik had onderweg een pion opgeraapt en kwam na de 23e zet in deze stelling terecht. Na Td1, Lc5 gaat het van een leien dakje. Wit komt niet meer los en laat uiteindelijk zwart inslaan op f2, g2 en h2.

Bij Wim waren het, met zwart in een Koningsindier, net als bij Robert tegengestelde rokades. Maar vol op de aanval gaan, dat durfde zijn tegenstander niet aan. En dus kreeg Wim alle kans en dat leverde na 24 zetten de volgende stelling op. Na ... Tb8, Txd2 en Txe2 gaat het hard: twee stukken meer, en wit kan ophouden.

Tot slot de meest interessante partij van het hele stel: Nico met wit tegen de in Waalwijk niet helemaal onbekende Leo van Gelder. De beginzetten hoef ik niet te vermelden. Na 16 zetten stond dit op het bord. Het heeft wel wat, bijna alle stukken van wit op de onderste rij.

Wat doet zwart? Natuurlijk: nemen op g2!

Na $Kxg2$ volgt $..Lxf3$. Wit moet met de koning nemen, want op $Lxf3$ volgt $...Dg5$ en daarna $... Dh4$. Na 18. $Kxf3 Dg5$ wordt het lastig voor wit. Maar gelukkig ging Leo verder met $.. Df6$, 19. $Kg2 Lxh2$. En dan volgt, als een duveltje uit een doosje 20.f4.

En ineens klopt het allemaal
weer en stekt de zwarte
aanval. Na .. Lxf4 staat wit
twee stukken voor en is het
gedaan.
Kortom: 3 1/2-1/2. De toon
is gezet!

